

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chełmickowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochocki

Nr. 237

Poznań, środa dnia 27 maja 1931

Rok XXVI

Powrót min. Zaleskiego

Warszawa, 26. 5. (Tel. wł.) Powrót min. Zaleskiego spodziewany jest w piątek, 29 bm. (w.)

Zmiany w departamencie lotniczym min. spraw wojskowych

Warszawa, 26. 5. (Tel. wł.) Według pogłosek, pierwszy zastępca szefa departamentu lotniczego MSWojsk ppłk. Kuźmiński wyjechał na urlop, z którego nie ma już powrócić na swe stanowisko. Miejsce jego ma zająć płk. Senderek z Poznania.

Płk. Rayski ma przejść do dyplomacji. (w.)

Rozwiązanie zjazdu Młodzieży Wszepolskiej

Warszawa, 27. 5. (Tel. wł.) Według doniesień z Krakowa, w niedzielę odbywały się obrady Zjazdu Rady naczelnej Młodzieży Wszepolskiej.

W czasie referatu Mossdorfa na salę weszło 6 osób z podkomisarzem urzędu śledczego Olcarczukiem na czele. Zabrali oni ze stołu prezydjalnego wszystkie papiery i wylegitymowali prezydium zjazdu. Następnie przybył podkomisarz policji Różański i rozwiązał zjazd. Dwoch członków Rady policja zatrzymała i odebrała im prywatne teczki, nie wykazując się żadnymi upoważnieniami. Zabranym teczek policja nie chciała zwrócić.

W sprawie tej rektor interwenjował u wojewody krakowskiego, który przyrzekł, że prywatna własność zostanie nazajutrz zwrócona. Przyrzeczenie to nie zostało jednak dotychczas spełnione. (w.)

Dalsze rugie w min. spraw zagranicznych

Warszawa, 26. 5. (Tel. wł.) Z dalszych rugów w min. spraw zagr. należy zanotować przeniesienie w stan rozporządzalności dotychczasowych radców poselstwa w Oslo — Malczewskiego i w Budapeszcie — Łazarzkiego, który przez 2 lata zastępował nieobecnego posła płk. Matuszewskiego.

Ponadto przeniesiono w stan spoczynku konsula Tabora i d'Augustina. (w.)

Wybór burmistrza Kłajpedy

Kłajpeda, 26. 5. (PAT.) Burmistrzem został wybrany Niemiec, dr. Brindlinger. Za kandydatem listy niemieckiej głosowało 26 osób na 40 uprawnionych do głosowania.

Kandydat stronnictwa litewskich, starosta Simodaitis uzyskał tylko 6 głosów.

Zaludnienie Litwy kowieńskiej

Kowno, 26. 5. (PAT.) Przyrost ludności w całym państwie litewskim w r. 1930 wyniósł 27 013 osób.

Ogólna ilość mieszkańców Litwy wynosiła w dniu 1 stycznia 1931 roku 2 367 042 osób.

Rewolucja w Afryce portugalskiej

Le Cap, 26. 5. (PAT.) Według niepotwierdzonych dotychczas wiadomości we wschodniej części Afryki portugalskiej wybuchła rewolucja.

Przemówienie Brianda na posiedzeniu komisji europejskiej przeciwko niemiecko-austriackiej unji celnej.

Rząd płk. Sławka podał się do dymisji

Prezydent Rzeczp. dymisję przyjął — Pogłoski o składzie nowego gabinetu

Warszawa, 27. 5. (Tel. wł.) W ciągu ostatnich 3 tygodni w Prezydium Rady ministrów toczyły się nieustanne narady, w których brały udział wszystkie decydujące czynniki w państwie. W toku tych rozmów pojawiały się pogłoski, że zaraz po Genewie i Zielonych Świętach należy się liczyć z możliwością zmiany rządu.

Pogłoski te znalazły potwierdzenie we wtorek. Zrana powrócił ze Spały do Warszawy Prezydent Rzeczypospolitej, a o godz. 6 wieczorem odbyło się posiedzenie Rady gabinetowej bez udziału min. spraw wojsk. i min. spraw zagr. Obrady trwały zaledwie pół godziny. W czasie obrad premier Sławek oświadczył gotowość podania się do dymisji, co obecni przyjęli do wiadomości. O godz. 8,35 premier Sławek pojechał na Zamek, aby wręczyć Prezydentowi prośbę o dymisję. Dymisja została przyjęta a niebawem ogłoszono dekrety o powierzeniu dotychczasowym członkom rządu sprawowania dotychczasowych obowiązków aż do mianowania nowego gabinetu.

W kołach zbliżonych do rządu, dymisja p. Sławka motywowana jest w sposób następujący:

W grudniu p. Sławek został powołany na szefa rządu dla spełnienia ściśle określonych zadań państwowych. Przed objęciem gabinetu kierował on pracami nad rewizją konstytucji oraz pewnymi pracami społecznymi. Obecnie, po wykonaniu zakreślonych prac wyraził chęć powrotu do dawnych czynności.

Interpretację tę cytujemy jako dokument chwili. Nie potrzebujemy dodawać, że do przesilenia obecnego społeczeństwo nie może przywiązywać szczególniejszego znaczenia, chodzi bowiem tylko o zmianę osób a system pozostaje ten sam i odpowiedzialność nadal spoczywa na tym samym obozie.

W ciągu wtorku nie opublikowano, kto otrzyma misję tworzenia nowego rządu. Powszechnie jednak przypuszczają, że będzie to płk. Prystor.

Według pogłosek min. Matuszewski miałby przejść na placówkę zagraniczną, tekę skarbu otrzymałby płk. Koc. min. przem. i handlu płk. Boerner, tekę sprawiedliwości — gen. Daniec, prezes Najwyższego Sadu Wojskowego, tekę rolnictwa płk. Pieracki.

Są to rzecz oczywista pogłoski, za

których realizację nie można brać odpowiedzialności. (w.)

Warszawa, 26. 5. (PAT.) We wtorek, dn. 26 bm., odbyło się w Prezydium Rady ministrów pod przewodnictwem premiera Sławka posiedzenie Rady gabinetowej. Po posiedzeniu tem premier udał się na Zamek, aby przedłożyć Prezydentowi Rzeczypospolitej prośbę o zwolnienie go z urzędu wraz z całym gabinetem. Prezydent dymisję gabinetu przyjął, powierzając równocześnie premierowi i wszystkim ustępującym ministrom dalsze kierownictwo spraw państwowych aż do chwili powołania nowego rządu.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej do premiera ma brzmienie następujące: Prezydent Rzeczypospolitej do p. Walerego Sławka, prezesa Rady Ministrów w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionej prośby o dymisję, zwalniam Pana z urzędu prezesa Rady Ministrów wraz z całym gabinetem i poruczam Panu i wszystkim ustępującym pp. ministrom i kierownikom Ministerstwa Skarbu dalsze kierownictwo spraw państwowych aż do chwili powołania nowego rządu.

Warszawa, dn. 26 maja 1931.
Prezydent Rzeczypospolitej (—) Ignacy Mościcki.

Prezes Rady Ministrów (—) Walery Sławek.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej do min. Pierackiego brzmi:

Prezydent Rzeczypospolitej do p. Bronisława Pierackiego, ministra w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionej mi prośby o dymisję, zwalniam Pana z urzędu ministra. Równocześnie poruczam Panu pełnienie dotychczasowych funkcji aż do chwili powołania nowego rządu.

Warszawa, dn. 26 maja 1931.

Prezydent Rzeczypospolitej (—) Ignacy Mościcki.

Prezes Rady Ministrów (—) Walery Sławek.

Analogiczne dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej wysłane zostały do poszczególnych ministrów oraz do kierownika ministerstwa Skarbu.

Niemcy przeciwko planowi Younga

Berlin, 26. 5. (Tel. wł.) Socjalistyczny „Herald”, będący oficjalnym organem angielskiego stronnictwa rządowego, zamieszcza sensacyjną wiadomość o projekcie międzynarodowej pożyczki dla Niemiec w wysokości 2 miliardów marek.

Prasa tutejsza z niedowierzaniem przyjmuje to doniesienie i zgóry negatywnie ustosunkowuje się do tego rodzaju operacji, zresztą mało prawdopodobnej wobec ogólnego położenia finansowego.

Umiarkowany „Boersen Courier” wyraża przekonanie, że Bruening poruszy w czasie pobytu w Anglii — nie sprawy pożyczki lub moratorium — lecz rewizji zapadłości, przewidzianych przez plan Younga.

Nacjonalistyczna „Boersen Zeitung” uważa, że udzielenie pożyczki byłoby jedynie odłożeniem katastrofy ekonomicznej, grożącej Niemcom wskutek ciężarów, wynikających z wypłat tytułem odszkodowań.

Tego rodzaju stanowisko dwóch naczelnych organów berlińskiej finansjery musi budzić poważne zastrzeżenia wobec rosnącej nadwyżki bilansu handlowego i szybko zmniejszającego się bezrobocia. Pogłoski o pożyczce są bezwzględnie wykorzystywane, celem wzmożenia propagandy rewizyjnej, posługującej się argumentem o biedzie niemieckiej. M. N.

Koniec „bankiera przemysłników”

Arnold Rothstein, „twórca przemysłu przemytniczego” — Król szulerów — Jak Rothstein ścigał na siebie zemstę bandytów — Przegrana 220 tys. dolarów — Alibi bandytów — Śmierć Rothsteina

New-York, w maju.

Jack Diamond i A Capone — amerykańscy „królowie szmuglu”, stojący na czele wielkich „koncernów przemytniczych”, posiadający własną policję, doskonale zorganizowane bandy i krocie tysięcy dolarów, — są dziś nie mniej słynni (a może i bardziej!), niż Rockefeller, Carnegie lub Edison. W dziennikach częściej spotykamy nazwisko Jacka Diamonda, aniżeli Janningsa a uczniowie szkół powszechnych więcej wiedzą o przygodach przemytnika alkoholu niż o Rob Roy'u.

Mało kto jednak wie o potężnym poprzedniku Diamonda i Capone'a, o „twórcy przemysłu przemytniczego”, milionerze Arnoldzie Rothsteinie, w którego bandzie dzisiejsi „królowie szmuglu” stawiali pierwsze kroki. Ukryty w cieniu Rothsteina tworzył, finansował i kierował niemal wszystkimi bandami przemytniczymi, będąc faktycznym władcą tysięcy swych „poddanych”. W jego rękach ześrodkowane były wszystkie nici amerykańskiego szmuglu; on organizował wielkie przedsiębiorstwa, od jego pomysłów zależał sukces imprez, on wreszcie, zginął od kuli rewolwerowej.

Karjerę swą Rothstein rozpoczął w Chicago, handlując towarami włókienniczymi. Był to młodzieniec o łagodnym wyrazie twarzy, o pociągającej powierchowości i miłej wymowie. Ręce miał ładne i zręczne — ręce szulera. Rothstein zawdzięczał „karjerę” właśnie swym rękoma.

Po raz pierwszy zetknął się on z policją w związku z drobnym zajściem szulerskim w r. 1905, licząc 23 lata. Po pięciu latach był już jednym z najpotężniejszych szulerów w Stanach Zjednoczonych. Miał „talent w dłoniach” a przylem był przebiegłym i ru-

